

Pjesma je tajna moga postojanja...

Autor Ljuba
Friday, 25 February 2011

VeljkoStambolijaPromocija2011

24.02.2011. Đ¾Đ¾Đ'Đ, Đ½Đµ Ńf Đ°Đ»ĐµŃ€Đ, ŃŃĐ,
ĐœĐ,Đ»Đ Ń»Đ° Đ¾Đ' ĐœĐ°Ń†Đ²Đµ *ĐšĐžĐıĐžĐ'Đž ĐŸĐ Đ'Đ~ ĐŸĐ Đ•Đ* Â Ńf Đ¾Ń€Đ¾Đ½Đ,Đ.Đ°Ń†Đ ŃŃ
ĐšŃfĐ»Ń,ŃfŃ€Đ½Đ¾Đ³ Ń†ĐµĐ½Ń,Ń€Đ° ĐšŃŃŃfŃŃĐµĐ²Đ°Ń†, Đ¾Đ'Ń€Đ¶Đ°Đ½Đ° ŃŃĐµ Đ¿Ń€Đ¾Đ¾Đ¾Ń†Đ,ŃŃĐ° Đ°ŃšĐ
Ń•Ń,Đ²Đ°Ń€Đ°Đ»Đ°ŃŃ,Đ²Đ°
Đ'ĐµŃ™Đ°Đ° ĐıŃ,Đ°Đ¾Đ±Đ¾Đ»Đ,ŃŃĐµ Đ¿Đ¾Đ' Đ½Đ°Đ.Đ,Đ²Đ¾Đ¾¾ *ĐŸĐµŃ•Đ¾Đ° ŃŃĐµ Ń,Đ°ŃŃĐ½Đ° Đ¾Đ¾Đ¾Đ°
Đ¿Đ¾Ń•Ń,Đ¾ŃŃŃŃĐ°ŃšĐ°...*. Đ£
Đ¿Ń€Đ¾Đ¾Đ¾Ń†Đ,ŃŃĐ, Ń•Ńf ŃfŃ†ĐµŃ•Ń,Đ²Đ¾Đ²Đ°Đ»Đ, Đ'ĐµŃ™Đ°Đ¾Đ²Đ, Đ¿Ń€Đ,ŃŃĐ°Ń,ĐµŃ™Đ, Đ, Ń•Đ°Ń€Đ°Đ'Đ½
Đ,Đ,Đ'Đ,ŃŃ, Đ°ŃŃfĐ±Đ¾Đ ŃŃ€Đ°Đ³ ĐžĐ±ŃŃ€Đ°Đ'Đ¾Đ²Đ,ŃŃŃ, ĐŃĐ²Đ°Đ¾ ĐœĐ,ŃŃ...Đ°ŃŃĐ»Đ¾Đ²Đ,ŃŃŃ, Đ•ĐµĐ±Đ¾ŃŃŃŃĐ° Đ»Đ
Đ°ĐµĐ»ĐµĐ½Đ°
ĐŸŃ€Đ¾Ń,Đ,ŃŃ-ĐŸĐµŃ,ŃŃ€Đ¾Đ½Đ,ŃŃĐµĐ²Đ,ŃŃŃ, ĐœĐ°ŃŃŃĐ° ĐžĐ»Đ,ŃŃŃ, Đ»Đ,Đ'Đ,ŃŃŃĐ° Đ£Đ¶Đ°ŃŃ€ĐµĐ²Đ,ŃŃŃ, ĐœĐ,Đ»Đ,ŃŃ†
Đ°ŃŃ€Đ°Đ½Đ°Đ¾¾
ĐıĐ,Đ¾Đ,ŃŃŃ, Đ, ŃfŃ†ĐµĐ½Đ,ŃŃ†Đ, Đ¾ŃfĐ.Đ,ŃŃ†Đ°Đµ ŃŃŃ°Đ¾Đ»Đµ ĐıŃ,ĐµĐ²Đ°Đ½ Đ¾ŃŃŃŃŃ,Đ,ŃŃŃ.

Đ'ĐµŃ™Đ°Đ¾ ĐıŃ,Đ°Đ¾Đ±Đ¾Đ»Đ,ŃŃĐ°

Đ°Đ¾Đ±Ń€Đ¾
ŃŃĐµ
Đ,Đ¾Đ°Ń,Đ, Đ°ŃfŃŃŃŃf

Đ°Đ¾Đ±Ń€Đ¾ ŃŃĐµ Đ,Đ¾Đ°Ń,Đ, Đ°ŃfŃŃŃŃf

ĐŃ Đ½Đ° Đ°ŃfŃŃŃŃŃ, Đ°ŃŃŃŃĐ²

ĐŃŃ,Đ,ŃŃ,Đ, Đ¾Đ' Đ°Đ,ŃŃĐµ

Đ°Đ¾Đ±Ń€Đ¾ ŃŃĐµ Đ,Đ¾Đ°Ń,Đ, Đ°ŃfŃŃŃŃf

ĐŃ Đ°ŃfŃŃŃŃŃŃĐ½Đµ Đ.Đ,Đ'Đ¾Đ²Đµ

ĐŃŃ,Đ,ŃŃ,Đ, Đ¾Đ' Đ.Đ,Đ¾Đµ Đ, ŃŃ...Đ»Đ°Đ'Đ½Đ¾ŃŃŃŃĐµ

Đ°Đ¾Đ±Ń€Đ¾ ŃŃĐµ Đ,Đ¾Đ°Ń,Đ, Đ°ŃfŃŃŃŃf

ĐŃ Đ½Đ° Đ°ŃfŃŃŃŃŃ, Đ²ŃŃŃŃŃŃŃ

ĐŃŃ,Đ,ŃŃ,Đµ Đ¾Đ' Đ¿Ń€Đ¾Đ¾Đ°ŃŃĐµ

Đ°Đ¾Đ±Ń€Đ¾ Ń°Đμ Đ,Đ½Đ°Ń,Đ, Đ°ŃfŃ°Ńf
Đ° Đ½Đ° Đ°ŃfŃ°Đ, Đ¿Ń€Đ¾Đ¾Đ¾Đμ
Đ°Ń,Đ,Ń,Đμ Đ¾Đ° Ń°Đ°Đ¾Đ¾Ń°Đμ Đ, Đ½Ń€Đ°Đ°Đ°

Đ°Đ¾Đ±Ń€Đ¾ Ń°Đμ Đ,Đ½Đ°Ń,Đ, Đ°ŃfŃ°Ńf
Đ° Đ½Đ° Đ°ŃfŃ°Đ, Đ°ŃfŃ°Đ½Đ, Đ±Ń€Đ¾Ń°
Đ°Đ° Đ¾Đ½Đ°Ń° Đ¾Đ°Ń°Đμ Ń,Đ, Ń°Đμ Đ°Đ°Ń€ĐμŃ°Đ°

Đ°Đ¾Đ±Ń€Đ¾ Ń°Đμ Đ,Đ½Đ°Ń,Đ, Đ°ŃfŃ°Ńf
Đ° Ńf Đ°ŃfŃ°Đ, Đ¿Ń€ĐμŃ,Đ°Đμ
Đ°Đ° Đ¾Đ½Đ°Ń° Đ¾Đ°Ń°Đμ Ń,Đ, Ń°Đμ Đ¾Đ¾ŃšĐ,Ń°Ń,Đμ

Đ°Đ¾Đ±Ń€Đ¾ Ń°Đμ Đ,Đ½Đ°Ń,Đ, Đ°ŃfŃ°Ńf
Đ° Ńf Đ°ŃfŃ°Đ, Đ¿Đ¾Ń,Đ¾Đ¾Đ°Đμ
Đ°Đ° Đ¾Đ½Đ°Ń° Đ¾Đ°Ń°Đμ Ń,Đ, Ń°Đμ Đ°Đ¾Đ¾

Đ°Đ¾Đ±Ń€Đ¾ Ń°Đμ Đ,Đ½Đ°Ń,Đ, Đ°ŃfŃ°Ńf
Đ° Đ¾Đ°Đ¾ Đ°ŃfŃ°Đμ Đ¿Ń€Đ,Ń°Đ°Ń,ĐμŃ°Đμ
Đ°Đ° Đ¾Đ½Đ°Ń° Đ¾Đ°Ń°Đμ Ń,Đ, Ń°Đμ Đ¾Đ°Đ²Đ,Ń±Đ°Ń°

Đ°Đ¾Đ±Ń€Đ¾ Ń°Đμ Đ,Đ½Đ°Ń,Đ, Đ°ŃfŃ°Ńf
Đ° Đ°Đ°Đ¾ĐμĐ°Đ¾ Đ¾Đ° Đ°ŃfŃ°Đμ Đ½ĐμĐ¿Ń€Đ,Ń°Đ°Ń,ĐμŃ°Đμ
Đ°Đ° Đ¾Đ½Đ°Ń° Đ¾Đ°Ń°Đμ Ń,Đ, Ń°Đμ Đ¾Ń,Đ°Ń°Đ±Đ,Đ½Đ°

Å© Đ°ĐμŃ°Đ°Đ¾ Đ¿Ń,Đ°Đ¾Đ±Đ¾Đ¾»Đ,Ń°Đ°

Ljubodrag ObradoviÅ±

Pesma je tajna moga postojanja.... San svakog pesnika je da svojom poezijom odgusla u duboku veÅ•nost, veÅ•nu veÅ•nost... ako je ima, ako sve nije crna rupa, koja jednom sve usisa... i nastavi da se naduva...

Á½ivot,
san i spoznaja Veljka Stmbolije su upravo takvi,
neumitni, gorki, ali istiniti: on i danas postoji zahvaljujući pesmi,
koja je bila i lek i vodilja u nekim teškim razmedjama koje u životu
naidju, i koje svojim vetrovima odnose svakog ko nema za šta da se
uhvati, pa je lak ko perce...

Veljko
je svoje oslonce pronašao i usprotivio se OLUJI, tako silno da je OLUJA
oduvana... Ti oslonci su bili svakako porodica, prijatelji, pozitivna
služajnost, ali ključna je svakako POEZIJA, Veljkova poezija koja ga je
podstakla da zastane i opstane u svetu koji je nešto baš surov, za one
koji sve što su imali odjednom izgube... Vešerajnji naziv promocije
Veljkovog književnog stvaralaštva *PESMA JE TAJNA MOGA POSTOJANJA* je
tako
logičan i pogodjen, da bi svaki drugi promašaj bio...

Ja neću prišitati o književnim domenima Veljkove književne
kreativnosti, o tome te krtičarski znalci, ali ne mogu, a da u ovih par
rečenica ne kažem da mi se poezija Veljka Stambolije baš dopada, da je
originalna, da pleni dubinom misli i jasnoštom poruka koje donosi, da je
i duboka i pitka, da je PRAVA POEZIJA! Jer:

Á
Dobro
je imati kuću

I daleko od kuće neprijatelje

Da znaš gdje ti je otadžbina!

Poštovani posetioci,
prijatelji poezije kao tajne mnogih pesničkih postojanja,
dobrodošli u galeriju Milića od Maše *KOSOVO PRVI PRAG SRBIJE* i
uživajte Vešeras u još jednom od programa Kulturnog centra Kruševac,
uživajte u poeziji kojom nas Veljko tako nesebično daruje....

Iz
uvodnog izlaganja Ljubodraga Obradovića,

direktora Kulturnog centra Kruševac

Đ°ĐμŃ•Ń°ĐμĐ°Đ°

ĐšŃšĐ,Đ†ĐμĐ²Đ½Đ¾ Đ²ĐμŃ†Đμ: "ĐŸŃ°ĐμŃ•Đ¼Đ° Ń°Đμ
Ń,Đ°Ń°Đ½Đ° Đ¼Đ¾Đ³Đ° Đ¿Đ¾Ń•Ń,Đ¾Ń°ŃšĐ°"

ĐœĐ½ĐĐ°Đ½Đ Đ±Đ,ŋ... Đ, ŋ~Đ° Đ¿Đ,ŋ•Đ°ŋ,Đ,
Đ½ŋ ŋ™ŋŋfĐ±Đ°Đ²Đ,
Đ•Đ»Đ, Đ½Đμŋ†ŋf - ŋ~ĐμĐ’Đ°Đ½
Đ½Đ°ŋEĐ½Đ’ ŋ~Đμ Đ,Đ•ĐšŋfĐ±Đ,Đ½ŋ ŋ•Đ²Đμ

Đ•
ŋf ŋšĐ,ŋ...Đ½Đ²Đ,Đ½Đ ½Đ½ŋ†Đ,Đ½Đ°
Đ½Đ,Đ»Đ½ŋ•ŋ,Đ, Đ½Đ,ŋ~Đμ Đ±Đ,Đ»Đ½ ... ĐŸĐ½Đ±ŋfĐ½Đμ ŋf Đ’ŋfŋ~Đ°Đ½Đ° Đ¿Đμŋ•Đ½Đ,Đ°Đ° Đ°Đ½ŋŋ~Đμ ŋ•Đμ Đ½Đ,
Đ½Đ°ŋEĐ°Đ²Đ½Đ½, Đ½Đ’Đ½Đ½ŋ•Đ,ŋ,Đ, Đ½Đ° ŋEĐ°ŋ,Đ½Đμ Đ°Đ°ŋ,Đ°Đ°Đ»Đ,Đ-Đ½Đμ, Đ²Đμŋ† Đ, Đ½Đ½Đμ
Đ½Đ,ŋEĐ½Đ½Đ’Đ½Đ¿Đ½Đ°Đμ, Đ½ĐμŋEĐ° ŋ•ŋf
Đ½Đ½Đ,ŋ... Đ²ŋEĐμĐ’Đ½Đ½ŋ•ŋ,Đ, Đ¿Đ½ ĐšĐžĐ’Đ,Đ½Đ° ŋ•Đμ Đ,Đ½Đ°ŋ†Đμ Đ¿Đ½Đ½Đ°ŋ~Đ° ŋ•Đ²Đμŋ,, Đ±ĐμĐ- ŋ,Đμ
Đ¿ŋEĐ°Đ²ĐμĐ’Đ½Đμ Đ,
ŋ†Đμŋ•ŋ,Đ,ŋ,Đμ Đ’Đμŋ†Đμ ŋ•Đ²Đμŋ, Đ±Đ, Đ±Đ,Đ½Đ½Đμ ŋ•Đ°Đ½Đ½Đ½Đ ŋfŋ~...Đ½Đ²Đ½Đ½Đ½ŋ ŋ•Đ,ŋEĐ½Đ½Đ°ŋ~Đ°Đ½Đ²Đ
Đ½Đ°
Đ½Đ½Đ½Đ½Đμ ŋšĐ,ŋ...Đ½Đ²Đμ Đ•Đ°Đ¿Đ,ŋ,Đ°Đ½Đ½ŋ•ŋ,Đ, Đ²ĐμŋEĐ½Đ²Đ°ŋ,Đ½Đ½Đ½Đ½Đ,Đ°Đ°Đ’Đ° Đ½Đμŋ†Đμ Đ±Đ,ŋ,Đ,
Đ½Đ’Đ½Đ½Đ½ŋEĐ°:

ĐœĐ²Đ½ŋEŋ†Đμ, Đ,
ŋ,Đ²Đ½ŋ~ ŋ,ŋEĐ°Đš ŋ•ŋf Đ-Đ°ŋ,Đ,ŋEĐ°Đ»Đ,
Đšŋfŋ†ŋf ĐœĐ, ŋEŋfŋ~Đ,Đ»Đ, Đ,
Đ¿Đ°Đ»Đ,Đ»Đ,
ĐŸŋEĐμĐ’ Đ½Đ»Đ°ŋEĐ½Đ½Đ ½ĐœĐ²Đ½ŋ~Đμ
Đ²ĐμŋEĐ½Đ,Đ°Đμ Đ°Đ»Đ°Đ»Đ,
Đ’Đ½Đ†Đμ, Đ•Đ°ŋE ŋ~Đμ ŋšĐ,ŋ...Đ½Đ²Đ°
Đ½Đ½Đ»Đ,ŋ,Đ²Đ° Đ±Đ½ŋ†™Đ°

ĐœĐμĐ°
ŋf VI ŋ†Đ,Đ°Đ»ŋfŋ•ŋf Đ’Đ, ŋ~Đ°Đ»Đ½Đ³
Đ¿Đμŋ•Đ½Đ,Đ° ŋ~Đμ Đ½Đμŋ†ŋ,Đ½ŋ ŋ•Đ½Đ,ŋEĐμĐ½Đ,ŋ~Đ°, Đ°Đ»Đ, ŋ•Đ²Đμŋ•ŋ, Đ½Đ²ŋEĐμĐ½ĐμĐ½ŋf Đ°ĐμjĐμ jĐμ Đ¿ŋ
Đ½Đ½Đ²Đ°Đ½Đ²ŋEĐμĐ½Đμ Đ½Đμ Đ¿Đ½ŋ,Đ,ŋEĐμ. ĐœĐ,Đ½Đ½Đ½ŋ,Đ,Đ²Đ,Đ½Đ° ŋ•Đμ ŋ•Đμ Đ¿ŋEĐ,Đ’ŋEŋfĐ†Đ,ŋ,Đ, Đ,
Đ’Đ°Đ½ŋ~Đ°Đ½Đ½Đ²Đ°, Đ,
ĐšĐ½ŋ•Đ½Đ²Đ°Đ, Đ, Đ•Đ°Đ± Đ, Đ¿Đ,ŋ,Đ½Đ,ŋ†Đ°, Đ, Đ½ĐμĐ±Đμŋ•Đ°Đ° Đ¿ŋEĐ±Đ,ŋ~Đ°, Đ, Đ½Đ½Đ½Đ½Đμ ŋ•ŋfĐ½ŋšĐμ
ŋ~Đ°ŋ~
Đ’Đ,Đ½Đμ Đ°ŋEĐ½Đ• ŋšĐμĐ½Đ½Đ²ŋf Đ’ŋfŋ†ŋf. ĐœĐ°Đ’Đ° ŋ•Đμ Đ-Đ°Đ,ŋ•Đ°ŋEĐ,ŋ,Đ, Đ, ŋ•ŋ,ŋEĐ½ŋ,,Đ° ŋf Đ°Đ½ŋ~Đ°Đ

Đ•Đ½ŋ†Đ°ŋ•
ŋ†Đ°ŋ•ŋ,Đ½Đ ½Đ ŋfŋ~Đ½Đ½
Đ, Đ²Đ»Đ°ŋ•ŋ,Đ,ŋ,Đ,Đ½Đ Đ¿Đ½ŋEŋ,ŋEĐμŋ,Đ½Đ½Đ

Đ½ĐμĐ°Đ½Đ½Đ°Đ¿Đ,ŋ~Đ½Đ½Đ½Đ Đ±Đ,ŋ†Đ°Đ½Đ½Đ³

Đ’Đ°Đ°Đ½Đ Đ±Đ, Đ½Đ²Đ° ŋ•ŋ,ŋEĐ½ŋ,,Đ°
Đ’Đ½Đ±ŋEĐ½Đ½Đ-Đ°ŋ,Đ²Đ½ŋEĐ,Đ»Đ° Đ½Đ²Đ°ŋ~ Đ°ŋEĐ°ŋ,,Đ,ŋ†Đ°Đ, ŋ†ŋEŋ,ĐμĐ†Đ-Đ° Đ’Đμŋ†™Đ°Đ° Đ¿ŋ,Đ°Đ½Đ±Đ½Đ»Đ»
Đ¿Đ½ŋEĐμĐ’
Đ¿Đμŋ•Đ½Đμ Đ’Đ½Đ±ŋEĐ½Đ ŋ~Đμ
Đ,Đ½Đ°ŋ,Đ, Đ°ŋfŋ†ŋf,
Đ°Đ½ŋ~Đ° ŋ•Đμ Đ,Đ•ŋfĐ-Đμŋ,Đ½Đ½Đ½Đ ŋfĐ°Đ»Đ°Đ¿Đ° ŋf ĐšŋEĐ°ŋ~ĐμĐ²Đ,Đ½Đŋf Đ½Đ²Đμ Đ½Đ,ŋ•Đ°Đ½Đ½Đμ Đ¿ŋEĐ½ĐμĐ

đ¿đ±đ¼đ¼đμđ½đμđ¼ đ,
đ¿đμŃ•đ¼Ńf đŸđ±đ-đ,đ²

đ'đ±đŃ'đ, Ń,đ, đ½đ°đ¼đ°
đ³đ½đ°đ°đ³đ đ,đ- đ½đ°đ²đ,đ°đμ, đ±đμđ.
đ½đ°Ń~đ°đ²đμ
đ, đ½đμđ¼đ³đŃ~ Ń•đμ, đ¼đ³đ»đ,đ¼ Ń,đμ,
đ,đ-đ²đ,Ńšđ°đ²đ°Ń,đ,

đ'đ±đŃ'đ, Ń,đ, đ½đ°đ¼đ°
đ³đ'đ°đ²đ½đ¼ đ½đ°đ¼ đ½đ,đ°đ³đ đ½đ,Ń~đμ
đ'đ³đ»đ°đ-đ,đ³đ
Ā Ń•đ° đ»đμđ¿đ,đ¼
đ³đŃ•đ¼đμŃ...đ³đ¼ đ½đ° đ»đ,Ń†Ńf

Ń•đ°đ¼đ³đ Ń,đ, đ'đ±đŃ'đ,
đ»đ°đ°đ³đ Ń»đμŃ~ đ½đ°Ń• đ½đ°Ń»đ,
đ°ŃfŃ»đ° đ½đ°đ¼ Ń~đμ đ½đ°Ń•Ńēđμđ'
đ¿đŃfŃ,đ°

đŸđμŃ•đ¼đ° đ°đ³đŃ~đ° đ†đμđ»đ, Ń†đμđ»đ° đ'đ° đ'Ńēđ†đ,
đ'ŃēŃfđ³đ, Ń,đ°Ń• đ½đ°đ±đ³đŃ~đ° Ńf đ"đ½đμđ²đ½đ,đ°Ńf
đ¿Ńēđμđ¿đ³đ-đ½đ°đ²đ°Ńšđ°
đ³đ½đ³đ¼đ¼đμ đ°đ³đŃ~đ, Ń~đμ đ³đ³đŃ•Ń,, đ¼đ,Ńēđ³đŃ,đ²đ³đŃēđ°Ń†, đ³đ½đ³đ¼đ¼đμ đ°đ³đŃ~đ,Ń~đμ Ń™ŃŃfđ±đ°đ², Ń
đ½đ°Ń~đ,Ń...
Ń•ŃēŃ†đ°, đ½đ°Ń~đμ đ¼đ°Ń~Ń,đμ, đ'đ±đŃ'đ, Ń,đ, đ½đ°đ¼đ°, đ°đ°đ³đ Ń•đ, đ¿Ńēđ,Ń~đ°Ń,đμŃ™, đ'đ° Ń,đμ đ¿Ńēđμđ
Ń•đ, đ½đμđ¿Ńēđ,Ń~đ°Ń,đμŃ™, đ³đ°đ'đ°đ½ đ½đμŃēđ°đ-Ńfđ¼đ½đ,đ°, đ°đ°đ²đ³đ°ŃŸđ,Ń~đ°, đ¿đ,Ń~đ°đ½đ°Ń† đ,
đ¼đ°đ½đ³Ńfđ¿,
đ¿đ³đ»đ,Ń,đ,Ń±đ°đ, đ,đ»ŃfŃ'đ,đ²đ°Ń±, đ½đμđ°đ³đ đ»đ°đ†đ°đ½, đ'đ±đŃ'đ, Ń,đ, đ½đ°đ¼đ°, Ń•đ° đ³đŃ•đ¼đμŃ...đ
đ¼đ,ŃēŃf đ'đ°
Ńēđ°đ-đ³đ³đ²đ°Ńēđ°đ¼đ³đ, đ½đμ đ-đ²đ³đ½đ, đ½đμ đ°ŃfŃ†đ°Ń~ Ń•đ°đ¼đ³đ Ń,đ, đ'đ±đŃ'đ, đ°ŃfŃ»đ° đ½đ°đ¼ Ń
đ¿ŃfŃ,đ°. đ"đ³đ±Ńēđ³đ Ń~đμ đ,đ¼đ°Ń,đ, Ń•ŃēŃŸđ±Ńf đ, đ³đŃ•đμŃ»đ°Ńšđμ đ¿Ńēđ°đ²đ'đμ, đ'đ³đ±Ńēđ³đ Ń~đμ đ,
đ³đŃ•đμŃ»đ°Ńšđμ đ'đ³đ¼đ³đ²đ,đ½đμ, đ'đ³đ±Ńēđ³đ Ń~đμ đ,đ¼đ°Ń,đ, đ³đ³đŃ•Ń,đ° đ, đ³đŃ•đμŃ»đ°Ńšđμ Ń™ŃŃfđ±
đ,đ¼đ°Ń,đ,
đ¿đμŃ•đ½đ,đ°đ° đ°đ°đ°đ² Ń~đμ đ'đμŃ™đ°đ³đ đ;Ń,đ°đ¼đ±đ³đ»đ,Ń~đ°.

đ%ŃŃfđ±đ,Ń~đ° đ'đ°Ń,đ° đ,đ,đ'đ,Ń»

Galerija
MiliĀĳa od MaĀve,

24.02.2011. godine

AFOPOETSKI ZAPIS O VELJKU STAMBOLIJU

Otvoreni prozor uĀionice pored Morave u Jasici. Iz
nje dopire jak, gorĀĳtaĀki glas, koji nad Moravom ponosno leluja. A Ā'aci
sluĀjaju svog nastavnika, jer ih on sve podjednako voli. Zato mu na
hodniku, imajuĀi veliku slobodu, bacaju pet!

Veljko Stambolija govori

glasno, jer nema Āĳta da sakrije. Ovo je stih iz njegove pesme "Ā apat i galama". O njegovom, bez sumnje kvalitetnom pesniĀkom stvaralaĀtvu, ne bih da govorim /tu su svakako ljudi pozvaniji od mene/, nego Ātu baĀi onako kako mi srce iĀjte. A srce uvek traĀi da se istina progovori, no mozak tu neĀito stalno zabuĀjava.

ĀEovek u svom Āivotu stekne puno poznanika, ali malo prijatelja. Stekao sam i ja, sticajem okolnosti, mnogo poznanika, a Veljko mi je baĀi prijatelj! Olovna reka je naĀieg pesnika dovela u KruĀevac. I bez "Dnevnika prepoznavanja", brzo sam shvatio da je on, pre svega, dobar Āovek, Āito u ovom hudom vremenu nije u modi, a ni previĀje na ceni. Veljko je Āovek koji nije, uprkos olujnom Āudu koje gaje zadesilo 1995. godine, potonuo u beznaĀe. DoĀiao je kao formirani pesnik, svestan Āinjenice da nova sredina traĀi ponovno dokazivanje. Brzo mu je to uspelo, ali on nije "zatupeo od Āeste upotrebe Ja". Miodrag BulatoviĀ je jednom prilikom rekao da se sva priĀa o knjiĀevnosti svodi na ja pa ja! Stambolija nije "japajahiĀ" veĀ Āovek Āirokih shvatanja, spreman da do kraja sasluĀja sagovornika, a da posle, Āesto i preskromno, o nekoj temi da svoj znalaĀki sud. Usvetu u kome je, naĀalost sve ĀeĀte, Āovek Āoveku vuk, naĀi pesnik ne ponire u gnev, ne daj boĀe u osvetu, veĀ se trudi da ga razume, da ga brani od "smrtno smrknutih" ljudi.

Krajinski udes nije ga omeo u putanji ka Āoveku, nije mu mozak zaumnim Ājarom odlutao, veĀ gaje uĀinio jaĀim, gromadnijim, samosvojnijim. I kad mu se misli, kako on kaĀe "pomame", zna da ih zauzda i ka pravom cilju usmeri. Veliki Ā ekspir ima jedan stih u kome kaĀe da je "nevolja mati Āvrstine". Veljko taj stih u delo sprovodi. A bilo je nevolja, nije da nije! Mi bar u njima ne oskudevamo. Zato on i kaĀe: "Svakog dana opstanak treniram". U tom Āivotnom treningu, onje Āvrst, istrajan i nepokoran, pa s pravom slavodobitno uzvikuje: "Dobro se osjeĀtam, a nisam ni poludio!"

Pegrmeo je Veljko divlje cvetove, a obraz nije ukaljao ni duĀju ogreĀio. Istina je jedna, u naĀjem sluĀaju moĀda ih ima i viĀje, a tu jednu i jedinu on kroz Āivot pronosi i sa ponosom saopĀtava. Kad nije imao, Veljko je "duĀjom ĀaĀtavao". Dobro je imati Veljka za prijatelja, jer ima Āemu da vas nauĀi, jer ume da od tuge pravi beg ka optimizmu, koga je oko nas sve manje. On je slavuj kojeg nisu ubili leĀinari nad ljudskim duĀama. Samo takav Āovek moĀe uĀiti i vaspitavati decu, a ljubav koju vam deca uzvraĀaju, zlatom se ne meri.

SreĀtan je Veljko Āito uspeĀno vaspitava svoju i tuĀu decu, Znam to, jer mi Āesto kaĀe: IvkiĀ, odoh ja u Jasiku, meĀu moje klince! Tamo mi je najlepĀje, tamo se najbolje oseĀtam. Retki su ljudi koji s voljom odlaze na posao lako ga imaju!! On to sa istinskom ljubavlju Āini, jer zna da Āivot i nije niĀta drugo do "vuĀi zijev", kao dah kratak, kao misao brz. ZaĀto bi ga onda Āovek na muĀne "dijaloge" troĀio.

Kupci istorije nisu

mogli nađiti Veljku Stamboliji. Nisu ga slomili. Naprotiv! Nalazio je snage da peva i promiÄjla i onda kada su vinovnici udesa "pravili konkurs za narod bez srca i duÄje' ". Veljko se perom odupirao novim varvarima, crvenim majstorima i njihovim uÄenicima. Bio je u dvoboju sa onima koji su "upokojavali istok" i samo prividno izgubio. Lepo je odista imati Veljka za prijatelja, jer i kad kaÄe: "Meni se sruÄio svijet u kojem sam Äivio", znam da tako nije, jer izveÄtio se on po Äivom blatu da hoda. Isto tako znam da mi njegovi stihovi neodoljivo miriÄju na stihove velikog Ljubomira SimoviÄta i moÄda joÄ veÄteg - Matiju BeÄkoviÄta! I znam da sa njim uvek mogu da sednem i uz muÄenicu, do besvesti, o svemu i svaÄemu priÄam. Ukoliko pregrejemo, "sistem", sledeÄteg dana se od prepoznavanja odmaramo. Ne znam, Veljko, da li sam neÄto o tebi pametno rekao, a da sam pokuÄao, jesam!

Ivko MIHAJLOVIÄ†